

Sygn. akt II K 556/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2014 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Ś. w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Zaganiacz

Protokolant: Barbara Lesiak

po rozpoznaniu dnia 11 września 2014 roku sprawy karnej

K. I.

urodzonego (...) w Ś., syna K. i M. z domu P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 stycznia 2014 roku w Ś., woj. (...), działając z góry powziętym zamiarem oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla uzyskania kredytu w kwocie – 6.000 złotych, za pomocą wprowadzenia w błąd co do możliwości i zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania usiłował doprowadzić do niekorzystanego rozporządzenia mieniem (...) z siedzibą w L. w ten sposób, że złożył podrobione pisemne zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) M. D. (1) z siedzibą w (...), w charakterze brukarza, usiłował zawrzeć umowę pożyczki w wysokości – 6.000 złotych w placówce przy ul. (...) w Ś., zaś przedłożone przez niego zaświadczenie miało istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki, usiłując w ten sposób spowodować szkodę w wysokości – 6.000 złotych w mieniu mieniem (...) z siedzibą w L. co nie nastąpiło na skutek negatywnej weryfikacji danych zawartych w przedłożonym zaświadczeniu

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk, art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

I. oskarżonego **K. I.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk, art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego **K. I.** w punkcie I wyroku na okres próby 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 73 § 2 kk oddaje oskarżonego **K. I.** w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki powstałe od chwili wszczęcia postępowania w kwocie 90 (dziewięćdziesiąt) złotych i zobowiązuje go do uiszczenia 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony K. I. jest mieszkańcem Ś., z zawodu blacharzem samochodowym. W związku z planowanym wyjazdem do Norwegii oskarżony potrzebował pieniędzy, jednak miał świadomość, że nie uzyska nigdzie kredytu z uwagi na brak zatrudnienia. Oskarżony postanowił wobec tego uzyskać w jakiś sposób zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach, którym zamierzał się posłużyć ubiegając się o kredyt lub pożyczkę.

Oskarżony znalazł w internecie ogłoszenie zamieszczone przez M. D. (2), który oferował odpłatne wystawienie zaświadczeń o zatrudnieniu i wysokości zarobków. Oskarżony nawiązał z wymienionym kontakt telefoniczny, a następnie spotkał się z nim w połowie stycznia 2014 roku w Ś. w okolicy zalewu W.. Podczas spotkania M. D. (3) opieczętował i podpisał wypełniony wcześniej przez oskarżonego formularz zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości dochodów, z którego treści wynikało, że K. I. jest zatrudniony od 13 września 2013 roku na czas nieokreślony w należącej do M. D. firmie (...) w siedzibą w K. jako brukarz, a jego średnie wynagrodzenie w okresie 3 miesięcy poprzedzających wystawienie zaświadczenia wynosiły 2000 zł.

Dowody:

Wyjaśnienia oskarżonego – k. 80-82

Zeznania świadka M. D. – k. 84-85

Dokumentacja kredytowa – k. 7-25

Uzyskane w powyższy sposób zaświadczenie oskarżony w dniu 21 stycznia 2014 roku przedłożył w placówce (...) im. (...) w Ś. przy ul. (...), ubiegając się o udzielenie pożyczki w wysokości 6000 zł.

Podczas rozpoznawania wniosku pożyczkowego oskarżonego oraz weryfikacji przedłożonego przez niego zaświadczenia pracownica (...) powzięła podejrzenia co do autentyczności tego dokumentu. Zwrócił jej uwagę charakter pisma, którym było wypełnione zaświadczenie identyczny z należącym do oskarżonego. Nadto gdy stwierdziła, że w zaświadczeniu brakuje niektórych danych, oskarżony zabrał formularz i po kilkunastu minutach przyniósł go ponownie, wypełniony prawidłowo, choć siedziba firmy miała się mieścić w K.. W tej sytuacji wniosek oskarżonego został zweryfikowany negatywnie, a (...) skierował zawiadomienie do organów ścigania w związku z podejrzeniem popełnienia przez oskarżonego przestępstwa.

Dowody:

Wyjaśnienia oskarżonego – k. 80-82

Zeznania świadka M. T. – k. 4-5

Zeznania świadka K. P. – k. 41-42

Dokumentacja kredytowa – k. 7-25

Informacja z UM w Ś. – k. 43

Informacja z ZUS – k. 45

Oskarżony K. I. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z opisanym wyżej stanem faktycznym. Nadto wystąpił o skazanie go za będące przedmiotem sprawy przestępstwo bez przeprowadzenia rozprawy.

Wyjaśnienia oskarżonego – k. 80-82

Oskarżony nie był w przeszłości karany sądownie.

Dowód:

Karta karna – k. 83

Nadto Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dał podstawy do stwierdzenia przez Sąd, że oskarżony K. I. dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Oskarżony przyznał się do winy, a w złożonych wyjaśnieniach opisał okoliczności uzyskania, a w dalszej kolejności – posłużenia się sfałszowanym zaświadczeniem o zatrudnieniu i firmie (...) należącej do M. D. (2) oraz o osiąganych z tego tytułu dochodach. Wyjaśnienia oskarżonego korespondują z pozostałymi dowodami przeprowadzonymi w sprawie, tj. zeznaniami świadków M. T. (2), K. P. (2), M. D. (2) oraz dokumentacją sporządzoną w związku z ubieganiem się przez oskarżonego o pożyczkę. Zarówno dowody ze źródeł osobowych, jak i z dokumentów tworzą jednolity, spójny i przekonujący obraz wydarzeń, który zdaniem Sądu odpowiadał rzeczywistości. Wskazują one jednoznacznie, że oskarżony ubiegając się w oddziale (...) im (...) w Ś. o pożyczkę posłużył się sfałszowanym, stwierdzającym nieprawdę dokumentem w postaci zaświadczenia o jego zatrudnieniu w firmie (...) i wysokości osiąganych dochodów. Wymienione dowody na równi z wyjaśnieniami oskarżonego Sąd ocenił jako wiarygodne.

Oceniając zachowanie oskarżonego z punktu widzenia realizacji znamion czynu zabronionego Sąd podzielił pogląd oskarżyciela publicznego w zakresie jego kwalifikacji prawnej wyrażony w akcie oskarżenia. W kontekście ustalonych okoliczności sprawy należy stwierdzić, że oskarżony usiłował doprowadzić (...) im (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 6.000 zł, które miałyby mu zostać przekazane tytułem pożyczki. Oskarżony, będący w tym czasie osobą bezrobotną, nie osiągającą dochodów pozwalających na pozytywną weryfikację jego zdolności kredytowej oraz na spłatę ewentualnej pożyczki, wprowadził w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do swoich możliwości i zamiaru wywiązania się z obowiązku spłaty pożyczki. W tym kontekście nie ulega wątpliwości, że ewentualne świadczenie (...) spełnione na jego rzecz tytułem realizacji zawartej umowy byłoby niekorzystnym rozporządzeniem mieniem. Nadto ubiegając się o udzielenie pożyczki posłużył się sfałszowanym (podrobionym) przez siebie (przy udziale M. D.) zaświadczeniem, stwierdzającym nieprawdę w zakresie poświadczenia jego zatrudnienia w firmie (...) i wysokości uzyskiwanych z tego tytułu dochodów. Opisane zaświadczenie potwierdzało nie mające miejsca w rzeczywistości okoliczności, istotne z punktu widzenia przyznania pożyczki, których potwierdzenie warunkowało udzielenie tego świadczenia. Zamierzonego celu w postaci uzyskania pożyczki oskarżony nie osiągnął wskutek negatywnej weryfikacji jego wniosku przez potencjalnego pożyczkodawcę, wobec czego jego działanie należy uznać za zakończone na etapie usiłowania (oskarżony podjął bowiem wszelkie niezbędne kroki ukierunkowane na uzyskanie pożyczki, do której wypłaty jednak nie doszło). Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, iż opisane wyżej zachowanie oskarżonego należało kumulatywnie zakwalifikować jako realizujące znamiona występku z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk oraz z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Przypisując oskarżonemu K. I. sprawstwo i winę w zakresie zarzucanego mu przestępstwa Sąd uwzględnił wniosek złożony przez Prokuratora Rejonowego w Świdnicy w trybie art. 335 § 1 kpk, orzekając wobec oskarżonego karę w wymiarze i postaci zawnioskowanej przez oskarżyciela. Wymierzona na tej zasadzie kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest zdaniem Sądu współmierna do stopnia zawinienia oskarżonego i społecznej szkodliwości jego czynu, spełnia również swe cele w zakresie prewencji indywidualnej, stanowi bowiem zasłużoną dolegliwość dla sprawcy, a także w zakresie prewencji generalnej, przyczyniając się do kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Ponieważ oskarżony jest osobą niekaraną dotychczas sądownie, a także w świetle okoliczności sprawy, które nie wskazują na znaczną jego demoralizację, zasadne i wystarczające dla osiągnięcia wyżej opisanych celów kary było orzeczenie jej wobec oskarżonego w warunkach probacji, z ustaleniem okresu próby na 3 lata. Sąd wskutek przeoczenia błędnie wskazał podstawę rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary wobec sprawcy młodocianego, którą powinny stanowić przepisy art. 69 § 1 kk oraz 70 § 2 kk (nie zaś jak przyjęto w wyroku – art. 70 § 1 pkt. 1 kk).

Wzmocnieniu prewencyjnego oddziaływania orzeczonej kary na oskarżonego posłuży oddanie go w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, którego zadaniem będzie monitorowanie zachowania oskarżonego i mobilizowanie go do przestrzegania w przyszłości porządku prawnego.

Podstawę prawną orzeczenia o kosztach postępowania zawartych w pkt. IV wyroku stanowi przepis art. 627 kpk.